1°. 1839. N°. 47.

DONDERDAG, DEN 13den JUNIJ

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 10 *Junij* 1839.

Van wege den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* aan verleend geworden:

1o. Aan de Slaven *Europa* en *Cornelia*; toebehoord hebbende aan J. G. VAN WEEDE.

2o. Aan den Slaaf *Lodewijk*; welen toebehoord hebbende aan de Wed. KLOPMAN.

3o. Aan de Slavin *Fannij*; toebehoord hebbende aan J. E. SOESMAN.

4o. Aan de Slaven: *Willem*, *Clasje*, *Bebé* en *Frederik*; toebehoord hebbende aan MERIE van SOESMAN.

5o. Aan den Slaaf *Coutje*; toebehoord hebbende aan CHRISTINA van THIELER; — en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1o. MARIA ZIJTHOF.
JOHANNA CORNELIA ZIJTHOF.
2o. JOHANNES DAVID LODEWIJK LINGE.
3o. JACOBA TANNY BEMBOS.
4o. WILLEM DUINOORD.
CHRISTINA DUINOORD.
ELISABETH DUINOORD.
JACOB FREDERIK PURMER.
5o. TEUNES RIJSTVELD.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

ADVERTENTIEN.

(24156) De fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen na den 17den dezer, aan de Crediteuren van de Boedels: M. J. L. BOUNIE, NICOLAAS HULSBEEK, T. C. SIMONET, A. E. DE GROOT, Wed. G. GISIUS (2de répartitie), J. F. GRUNBERG (3de répartitie) en C. J. SCHERIDAN; hun competerende penningen uitbetalen.

Paramaribo, *den* 12 *Junij* 1839.

De fungerende Curators voornoemd,
J. O. N. ENGELBREGHT.
CHs. LIONARONS.

(24169) De Exploicteur bij het Gerechtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 14den Junij 1839, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit welgemeld Gerechtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven, met namen: *Sultan*, *Kato*, *Jacob*, *William*, *Charles*, *Adonis*, *Eduard* en *Reke*, bekend staande op den naam van G. L. RÖPERHOFF; aankomende van L. R. van ONNA.

De Slaven, met namen: *Philip*, *Geluk*, *Madelief*, *Adam* et *Kees*, *Favoriet*, *Cupido*, *Vigeland*, *Saratje*, *Antoinette*, *Henrietta* en *Charles*, bekend staande op den naam van G. BERGMAN, aankomende F. J. L. R. VAN ONNA.

Paramaribo, *den* 8 *Junij* 1839.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(24145) *Fungerende* CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, als daartoe geauthoriseerd, breiden bij inschrijving te *HUUR* aan, voor den tijd van *een jaar vast*, en voor *een* of *twee* jaren optie ter keuze van den Huurder:

Den GROND *UITVLUGT* (of zogenaamde *KOKOHAKOE*), aankomende de Boedels D. R. FERNANDES en Wed. MORDECHAI FERNANDES.

De inschrijvings-billetten zullen aangenomen worden tot Zaturdag den 15den dezer, des voormiddags ten 9 ure.

Paramaribo, *den* 10 *Junij* 1839.

W. N. ARLAUD,
2de Commies.

(24164) Administrateuren der Plantaadje *St. Barbara*, bieden bij inschrijving de aanbesteding aan:

1o. Van het wegbreken van het oude STEENEN WOONHUIS; — en

2o. Van het opbouwen van een geheel nieuw WOONHUIS.

Volgens condition, bestek en teekening, ten kantore van den eerst ondergeteekende ter *visie* liggende.

De inschrijvings-billetten met opgave der Borgen, zullen ten Kantore voormeld aangenomen worden, tot Zaturdag den 29sten dezer maand, en het werk alsdan aan den minst inschrijvenden (mits deszelfs inschrijving goedgekeurd zijnde), worden toegewezen.

Paramaribo, *den* 7 *Junij* 1839.

G. C. B. WEISSENBRUCH qq.
Jls. K L I N T qq.

Verandering van Woonplaats.

☞ De ondergeteekende verhuisd zijnde en thans woonachtig in het Huis La. A. No. 173, aan de *Waterkant*, laatst bewoond door den Heer J. A. MULLER JR., biedt te Koop, de volgende GOEDEREN, aangebragt per de laatst gearriveerde Schepen, als:

Zwart Lakensche Rokken en Jassen, blaauwe en bronse dito, zwarte-, blaauwe- en bronse Lakensche Buisjes, zwart en brons Laken, Laarzen, Jongens hooge en kleed Schoenen, zwart en wit Satijne Dames Schoenen, *elegante* BLOEMEN *voor Kapsels*, witte zijden Dames Kousen, Vrouwen en Kinderen katoenen dito, s. f. Engelsch en Hollandsch LINNEN, wit garen gestreepte Dril, garen Tafel-, Servet- en Handdoekengoed, katoenen dito, witte fijne Batist Katoen, alle soorten fijn gebordurde Neteldoek, effe fijn Jaconet, Calico's 3/4, fijne witte Piqué's, zwart Satijne Cravatten, Baardhare dito, *opregte* EAU DE COLOGNE, Kristallen GLASWERK in soorten, fraaije gebronsde Tafel-Lampen, ordinaire dito, *patent* Hand-Lantaarns, Cassecer WORST, Geschenkte HOUWERS, diverse KRAMERIJEN.

Nog in Voorraad:

Opregte Bordeaux Wijn in onbeofden, fijne Roode Wijnen in kistjes van 12 flesschen, Extragoede Anijs in dito dito, enk- en dubb. gekookte JENEVER, Cognac en witte Brandewijn, alsmede allerhande soorten fijne Likeuren, enz. enz. (24163)

Paramaribo, *den* 7 *Junij* 1839.

H. J. POSVANKI qq.

Aangebragt per het Schip *Wilhelmina*, Kapitein J. N. KLINT, en te bekomen bij

C. R. BERNER & Co.

Gebordunrd en effe Neteldoek, Kragen en Pelerines, zijde en katoene Doeken, Zijde voor Dames-Balkleeden, een assortiment Bielefelder Linnen, grijze-, witte- en gekleurde Linnen Dril, katoene Mans en Vrouwen Kousen, Sokken, witte en gekleurde Heeren en Dames katoene Handschoenen, Bengaal Streep, blaauw Everlast, gekleurde Piqué voor Vesten, Mans en Jongens Zijde en witte Hoeden, Italiaansche Mans en Jongens Strohoeden, fijne Trancheer Messen en Vorken, fijne Tafelmessen, Omberdoozen met fiches, Kurkentrekkers, IJZERWAREN en Sloten, Lengvisch in pakjes.

Fijne GOUDEN KETTINGEN en extra fijne, zwart LAKENSCHE ROKKEN.

Nog in Voorraad:

Oxhoofden en halve Vaten, wit Princesse Bier, Jenever- en Brandewijn in halve kelders, Vuurvaren, Patent-, Lijn- en Raap Olien. (24162)

(24099) De Veilmeester M. A. KEIJSER, zal *MORGEN* om *negen* uren, verkoopen:

PROVISIEN en STUKGOEDEREN, 10 HOORNBEESTEN, WANE en KOPIE PLANKEN, van den Grond *Hanover*.

HOUT, liggende op de Houtmark, een CHAIS en PAARD, de Slavin KETTIJ; aankomende Mejufvrouw JOHANNA WILHELMINA van BOEKO; den Slaaf HAZARD; aankomende H. BLOEMKAMP; ROMAN, *Timmerman*; aankomende den uitlandigen Heer F. H. KLEINE; de Slavin LISIA met hare Kinderen MIMIE en VENUS; aankomende de minderjarige J. E. G. en S. P. SCHOUTEN.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 8sten dezer, het Schip Equator, Kapt. J. van der Kolk Wz., van Rotterdam; hebbende 30 dagen reis.

NIEUWSTIJDINGEN.

(Uittreksels uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met den 25 April 1839.)

Nederlanden.

AMSTERDAM, den 16 April.

Het Belgische dagblad *l'Endépendant* geeft ons artikel van voorleden Donderdag beantwoord, doch het heeft het niet weerlegd.

Wij herhalen het, ingeval, gelijk de *Indépendant* beweert, de Belgische regering op het oogenblik dat zij als het ware het onmogelijk deed om de kamers tot de aanneming des traktaats te bewegen, in het gevoelen had verkeerd, dat sommige punten, al om geene moeilijkheid bij de uitvoering op te leveren, nader dienden te worden toegelicht en geregeld, het Belgische bestuur daaromtrent de noodige verloogen bij de conferentie zou hebben gedaan, en de weigerende vervanging met over dubbelzinnige of duistere punten, omtrent wier zin dat bestuur zelf in het onzekere was, hebben laten beraadslagen en beslissen.

Het antwoord van den *Indépendant* nopens de punt is slechts schoonschijnend en kan geen grondig onderzoek doorstaan. Wij nemen het hier woordelijk over:

» Het *Handelsblad* zegt dat zoo er moeijelijkheden op te lossen en opheldering te vragen waren, men zulks doen kon eer men het traktaat aan de kamers aanbood! Neen, dit kon men niet, men moet beter doen, en het belang zoowel van Holland als van Belgie. Wij vragen aan het *Handelsblad* zelf. Was het niet verkieselijker dat de groote territoriale kwestie zoo spoedig mogelijk beslecht wierd? Lag daarin niet het belangrijkste gedeelte des traktaats en was al het overige, in de oogen der kamers en des lands, niet slechts bijzaak? Kon het niet gebeuren dat de belgische kamers de voorstellen der conferentie verwierpen? Hebben wij dit niet zelfs lang gevreesd? Hebben wij geene pogingen aangewend om dit verwerpen te voorkomen? Was de minderheid, die zich tegen de aanneming verklaard heeft, niet evenwel sterk genoeg, om aan de ongeloovigsten te bewijzen, dat deze verwerping zeer mogelijk was? Tegenover den drang des oogenblieks en de onzekerheid waarin men verkeerde of de voornaamste bepalingen des traktaats wel door de kamers zouden worden aangenomen, moest men toen nog de onderhandelingen rekken om de ondergeschikte punten te regelen? Dat ware een grove misslag geweest, en indien het *Handelsblad* hierover eenigzins wil nadenken, zal het met ons dienaangaande instemmen. Het voornaamste was om zich van de toetreding der kamers tot de hoofdpunten te verzekeren, en dit heeft men gedaan. Het overige kon eerst nakomen, op straffe, wij herhalen het, om de zaak op de lange baan te schuiven en de wreede onzekerheid te rekken, waarin wij tot den 19den Maart verkeerden."

Men ziet duidelijk, dat het zwakke van bovenstaande redenering hierin gelegen is, dat de *Indépendant* het traktaat daarbij alleen beschouwt uit het oogpunt der Belgen. Voor dezen moge het gansche gewigt des traktaats in het territoriale vraagstuk opgesloten, en al het overige slechts van een ondergeschikt belang wezen; voor Holland is dit het geval geenszins, en indien ons kabinet het voorgestelde traktaat niet als een geheel had beschouwd, waarvan alle de bepalingen door Belgie met dezelfde naauwgezetheid en goede trouw behooren te worden nageleefd, indien het had kunnen voorzien, dat men te Brussel omtrent die bepalingen welke dezerzijds ook wel degelijk als van groot gewigt worden gerekend, niet alleen beleggingen bij de conferentie zou vragen die ze geheel van aard kunnen doen veranderen, maar zelfs nieuwe onderhandelingen zoude te openen, dan spreekt het van zelf dat de Nederlandsche regering, hier zoogezegd onvoorwaardelijk als zij gedaan heeft, tot de jongste en reeds gelijk zij hoopt maar al te nadeelige voorstellen zou hebben kunnen toetreden. Is het derhalve niet natuurlijk, dat, zoodra de conferentie, na 's Konings toetreding tot het hem aangeboden traktaat, omtrent een of ander punt nieuwe onderhandelingen met de tegenpartij ging openen, het Kabinet van 's Gravenhage terstond zou dienen te verklaren, dat deszelfs toetreding als niet geschied moet worden beschouwd, en dat alzoo het gansche, met zoo veel moeite ten naastenbij voltooide werk op nieuw in duigen zou vallen? Wij dagen den *Indépendant* nogmaals uit, om deze zwarigheid, die dat blad zelfs niet heeft aangeroerd, op eene voldoende wijze op te lossen.

Wij moeten hier al verder doen opmerken, dat het half-officiele orgaan des Brusselschen kabinets zich door zijn eigene redeneringen tot vergoelijking eener met te verdedigen handelwijze, al langer zoo meer vast zet. Indien het toch waar is, gelijk de *Indépendant* voorgeeft, dat behalve hetgeen de teruggave van een gedeelte van Limburg en Luxemburg betreft, alle de overige bepalingen des traktaats in het oog der Belgen slechts van een ondergeschikt belang zijn, hoe komt het dan, dat sedert de goedkeuring door de kamers te Brussel aan dat traktaat gegeven, de Belgische regering, juist over die punten van zoo weinig gewigt, de kans wil wagen van alles wederom op losse schroeven te zetten; ja, het oogenblik waarop door 's Konings onderteekening des traktaats België als een wettig bestaand rijk erkend zal worden voor, de Hemel weet hoe lang te verschuiven? Ook hierop zien wij een duidelijk en stellig antwoord te gemoet.

Eindelijk moeten wij den *Indépendant* nog doen opmerken, dat zijne vraag, of het niet beter is alle de zwarigheden, die uit de executie des traktaats kunnen voortvloeijen, vóór de teekening te doen uit den weg ruimen, te veel en derhalve niets bewijst, vermits op dezen grond, nooit eenig traktaat, hoogenaamd, tot stand zou kunnen komen, daar er geen is hetwelk niet bij de uitvoering tot deze of gene zwarigheid aanleiding geeft. Die naauwgezetheid en gemoedelijke vrees, waardoor de *Indépendant* de goede trouw wil bewijzen van het bestuur, welks tolk hij is, steekt overigens zonderling af bij het gedrag, door dat zelfde bestuur gehouden, toen het, gelijk thans door ons is geschied, gaaf was toegetreden tot de 24 artikelen. Bevinden zich daarin ook niet evenzeer als in het jongste ontwerp van traktaat, bepalingen nopens de *schuld*, de *scheldevaart*, enz.; en heeft het Brusselsche Kabinet er toen, in het belang van Holland, ooit aan gedacht, om die punten van een *ondergeschikt belang*, gelijk de *Indépendant* ze thans noemt, vooraf te doen regelen en daarmit alle dubbelzinnigheid of duisterheid te doen verdwijnen, alvorens de uitvoering des traktaats bij de conferentie te eischen? Wenu, evenmin als de Belgen in 1832, vreest Holland 1839, dat het regelen der punten van een ondergeschikt belang het traktaat na de teekening tot eene doode letter zal maken, en indien die vrees België thans mogt beletten, om tot het traktaat toe te treden dan blijft dat land desniettemin onderworpen aan de verpligtingen, waartoe het zich bij de 24 artikelen jegens de vijf mogendheden verbonden heeft, en dan behooren dezen niet alleen in het belang van ons goed regt, maar ook tot handhaving hunner eigene waardigheid te zorgen dat België zonder langere verwijl aan die verpligtingen voldoe.

Ten slotte moeten wij den *Indépendant* nog doen opmerken, dat er niets tegenstrijdigs is in onze handelwijze, wanneer wij aan België de broederhand toereiken, doch tevens ernstig en krachtdadig er op aandringen, dat België zich ook broederlijk, dat is te zeggen ter goede trouw jegens ons gedrage. Overigens bevat ons artikel van 11. Donderdag geene bedreiging in den zin waarin de *Indépendant* het opvat. Wij hebben daarin gesproken van een door den Koning te doen verzoek, dat is *representations*, en niet *démonstrations*, gelijk het Brusselsche blad onze drukking geheel verkeerd vertaalt.

Duitschland.

FRANKFORT, den 15 April.

Brieven uit Weenen van den 10 dezer melden, dat de baron O'Sullivan de Grass inderdaad zonder eenige officiele hoedanigheid daar is teruggekomen, en dat het hof slechts is vergund geworden zich als ambteloos persoon te vertoonen. De officieus doch den baron de Grass tot dus verre bij de Oostenrijksche staatslieden aangewende pogingen moeten beantwoord zijn geworden in eenen geest, die aan het ongehoorde stelsel van draling der Belgische regering eenen slechten uitgang voorspelt; en de finantiele eischen van Leopolds kabinet zullen, dan de beslissing der conferentie geene verdere verandering duldt, eene spoedige afdoening erlangen, *indien zulks op dezen oogenblik niet reeds is geschied.* Ook hier te Frankfort wordt in alle kringen een mopijelijk beschrijven al keer opgemerkt wegens de *kwade trouw*, welke België bij voortduring aan den dag legt een zachter woord kan hier niet geheerigd worden. Thans begint men berouw te gevoelen, *dat met dezen twistzieken revolutionairen staat zoo zacht te werk gegaan is*, en België zoude het tot deszelfs schade ondervinden, wanneer het in deszelfs trouweloos bestaan volhardde en Europa tot maatregelen noodzaakte, om de heiligheid der traktaten en de algemeene belangen tegen alle verdere aanranding te beschermen. In de bovengenoemde brieven uit Weenen is nog het berigt vervat, dat de Heer Zuan Bernuder, na zijne misluk zending naar het Oostenrijksche hof, zijne reis door Zwitserland naar Rome voortzet ten einde bij den Pausselijken Stoel zijn heil te zoeken. Het lijdt echter geenen twijfel, dat hij ook in de stad der zeven heuvels niet beter zal slagen.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam.

Het gekoperd Driemast Galjootschip Wilhelmina, Kapt. Johan Nielsen Klint. — Adres bij C. J. Leijsner.

Het geziokt Nederlandsch Kofschip Remke, Kapt. G. R. Glim. — Adres bij C. J. Leijsner.

Het Nederlandsch Kofschip Catharina, Kapt. H. H. Bakker. — Adres bij C. J. Leijsner.

Het Nederlandsch Brikschip Heppens, Kapt. D. Swart. — Adres bij Gebroeders Reelfs.

Het gekoperd tweedeks Fregatschip Maria Francisca, Kapt. K. B. de Weerd. — Adres bij G. Reijns.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip de Prins Willem, Kapt. G. van Medevoort. — Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het gekoperd tweedeks Fregatschip Hármine, Kapt. Boy Japsen. — Adres bij J. F. Faverey.

Naar Rotterdam-zien Dickert

Het Schooner Brikschip Equator, Kapt. der Kolff Wz. — Adres bij Leijsner en Schut.

Gedrukt bij de Erven J. [illegible]